

**Примітки до річної фінансової звітності за період,
що закінчився 31.12.2024р.**

**ЗАЯВА ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИЦТВА ЩОДО ПІДГОТОВКИ ТА
ЗАТВЕРДЖЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ СТАНОМ НА 31 грудня 2024 РОКУ
ТА ЗА 2024 рік**

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, яка достовірно відображає фінансовий стан ТОВ «ПРОЕКТ-ГАРАНТ» станом на 31 грудня 2024 року, а також результати його діяльності, рух грошових коштів та зміни у капіталі за 2023 рік, у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності («МСФЗ»).

Під час підготовки фінансової звітності керівництво відповідає за:

- Належний вибір та застосування облікової політики;
- Представлення інформації, включно з обліковою політикою, у спосіб, який забезпечує її доцільність, достовірність, співставність та зрозумілість;
- Додаткове розкриття інформації у випадках, коли дотримання спеціальних вимог МСФЗ є недостатнім для розуміння користувачами впливу конкретних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан та фінансові показники діяльності Компанії;
- Здійснення оцінки щодо здатності Компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

Керівництво також відповідає за:

- Ведення облікової документації у відповідності до законодавства;
- Застосування обґрунтовано доступних заходів щодо збереження активів Компанії; та
- Виявлення і запобігання випадкам фінансових зловживань та інших порушень.
- Створення, впровадження та підтримку ефективної та надійної системи внутрішнього контролю;
- Ведення належної облікової документації, яка дозволяє у будь-який час продемонструвати та пояснити операції Компанії та розкрити інформацію з достатньою точністю щодо її фінансового стану і яка надає керівництву можливість забезпечити відповідність фінансової звітності Компанії вимогам МСФЗ;

Фінансову звітність станом на 31 грудня 2024 року та за 2024 рік для подання в органи державної статистики затверджено до випуску 17 лютого 2025 року, повний комплект фінансової звітності, включаючи ці Примітки, затверджений до випуску керівництвом Компанії 17 лютого 2025 року наступними особами:

Керівник ТОВ «ПРОЕКТ-ГАРАНТ» _____ Уманська Тетяна Петрівна

Головний бухгалтер _____ Перепелиця Вікторія Вячеславівна

1. Інформація про Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОЕКТ-ГАРАНТ»

Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОЕКТ-ГАРАНТ» (код за ЄДРПОУ 42228781; місцезнаходження: Україна, 01024, м.Київ, вул. Чикаленка Євгена, буд.21, оф.40)

Видами діяльності Товариства є:

- 64.92 Інші види кредитування (основний);
- 64.91 Фінансовий лізинг;
- 64.19 Інші види грошового посередництва.

Товариство отримало ліцензії на провадження господарської діяльності з надання таких видів фінансових послуг:

- Надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту;
- Фінансовий лізинг.

Зареєстроване 12.06.2018р., № 1 070 102 0000 75889 (надалі – Товариство) - юридична особа, створена у формі товариства з обмеженою відповідальністю, яка є небанківською фінансовою установою.

У Товариства немає відокремлених підрозділів та філій.

Кількість працівників станом на 31.12.2024 складала 6 осіб.

Станом на 31.12.2024 року учасниками Товариства є:

Учасники Товариства	Частка в статутному капіталі, %	Сума, грн.
Сліпченко Максим Миколайович, громадянин України, місцезнаходження - Україна	27,05	5 410 000
ТОВ «АГРО ДОМ ПЛЮС», місце реєстрації - Україна	72,95	14 590 000
Разом	100	20 000 000

КІНЦЕВІ БЕНЕФІЦІАРНІ ВЛАСНИКИ:

Сліпченко Максим Миколайович, місцезнаходження - Україна, відсоток прямого контролю якого 27,05%, як учасника Товариства, відсоток опосередкованого контролю – 72,95%, є одноособовим учасником ТОВ "АГРО ДОМ ПЛЮС" 100%, яке є учасником 72,95% ТОВ "ПРОЕКТ-ГАРАНТ".

Вищим органом Товариства є Загальні збори Учасників.

Управління поточною діяльністю Товариства, захист прав учасників, забезпечення та здійснення контролю покладається на директора Товариства.

З метою забезпечення відповідності звітності вимогам МСФЗ, які неможливо виконати, використовуючи встановлений загальнодержавний формат фінансової звітності, у цих Примітках наводиться фінансова звітність у форматі, що відповідає МСФЗ, у складі:

Звіт про фінансовий стан станом на 31 грудня 2024 року;

Звіт про сукупні доходи за рік, який закінчився 31 грудня 2024 року;

Звіт про рух грошових коштів за рік, який закінчився 31 грудня 2024 року;

Звіт про зміни у власному капіталі за рік, який закінчився 31 грудня 2024 року.

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВИЙ СТАН станом на 31 грудня 2024 року

В тис. грн.	Примітки	31.12.2024	31.12.2023
АКТИВИ			
Необоротні активи			
Основні засоби	6.6	57	69
Амортизація	6.6	33	22
Нематеріальні активи	6.6	21	20
Амортизація	6.6	60	33
Незавершені капітальні інвестиції	6.6	-	16
Всього необоротних активів	6.6	78	105
Оборотні активи			
Дебіторська заборгованість	6.8	14	25
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	6.8	123	123
Інша поточна дебіторська заборгованість	6.8	89 537	60 256
Грошові кошти та їх еквіваленти	6.7	457	499
Всього оборотних активів	6.8	90 142	60 909
ВСЬОГО АКТИВІВ		90 220	61 014

Товариство з обмеженою відповідальністю «ПРОЕКТ-ГАРАНТ»
Примітки до фінансової звітності за 2024 рік

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ТА ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	6.9		
Власний капітал			
Статутний капітал	6.9	20 000	6 000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	6.10	1 024	315
Всього власного капіталу	6.9	21 024	6 315
Поточні зобов'язання та забезпечення			
Кредиторська заборгованість з бюджетом	6.11	156	91
Поточні забезпечення		186	58
Інші поточні зобов'язання	6.11	68 850	54 550
Всього поточні зобов'язання та забезпечення		69 196	54 699
ВСЬОГО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ТА ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	6.9	90 220	61 014

ЗВІТ ПРО СУКУПНІ ДОХОДИ за рік що закінчився 31 грудня 2024 року

<i>В тис. грн.</i>	Примітки	31.12.2024	31.12.2023
Дохід від реалізації послуг	6.1	-	-
Собівартість послуг	-	-	-
Валовий прибуток	-	-	-
Інші операційні доходи	6.2	14	360
Адміністративні витрати	6.3	(3 430)	(1 161)
Інші операційні витрати	6.4	(188)	(360)
Прибуток/збиток від операційної діяльності:	6.5	(3 604)	(1 161)
Інші фінансові доходи	6.5	4 719	1 347
Інші доходи	6.5	-	320
Інші витрати	6.5	(250)	-
Прибуток/збиток до оподаткування	6.5	865	506
Витрати (дохід) з податку на прибуток	6.5	(156)	(91)
Чистий прибуток (збиток)	6.5	709	415
ВСЬОГО СУКУПНИЙ ДОХІД	65	709	415

ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ за рік що закінчився 31 грудня 2024 року

Найменування статті, в тис. грн.	Примітка	31.12.2024	31.12.2023
I. Рух коштів у результаті операційної діяльності			
Надходження:			
Від реалізації товарів, робіт, послуг	6.12	-	-
Надходження від отриманих відсотків за залишками коштів	6.12	3	-
Надходження фінансових установ від повернення позик	6.12	-	5 000
Інші надходження	6.12	4 716	1 231
Витрачання:	-	-	-
На оплату робіт, послуг	6.12	(226)	(46)
На оплату праці	6.12	(1 585)	(533)
На оплату відрахувань на соціальні заходи	6.12	(423)	(146)
На оплату податків і зборів	6.12	(484)	(129)
Витрачання на оплату зобов'язань з податку на прибуток	6.10	(91)	-
Витрачання на оплату зобов'язань з інших податків та зборів	-	-	-
Витрачання на оплату авансів	6.12	(640)	(716)
Витрачання на оплату повернення авансів	6.12	-	-
Витрачання фінансових установ на надання позик	6.12	(29 500)	(60 200)
Інші витрачання	6.12	(7)	(3)
Чистий рух коштів від операційної діяльності	6.12	(28 146)	(55 542)
II. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності	6.12		
Витрачання:	6.12		
На придбання фінансових інвестицій	6.12	-	-
Надходження від отриманих відсотків	6.12	-	-
Інші надходження	6.12	-	320
Чистий рух коштів від інвестиційної діяльності	6.12	-	320
III. Рух коштів у результаті фінансової діяльності			
Надходження:			
Від власного капіталу		14 000	-
Витрачання:			
Отримання позик	6.12	54 550	-
Інші надходження	6.12	326	-

Чистий рух коштів від фінансової діяльності	6.12	54 876	1 000
Чистий рух коштів за звітний період	6.12	(346)	(4 156)
Залишок коштів на початок року	6.12	845	5 001
Залишок коштів на кінець року	6.12	499	845

ЗВІТ ПРО ЗМІНИ В КАПІТАЛІ за рік що закінчився 31 грудня 2024 року

В тис. грн.	Примітка	Статутний капітал	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток	Всього
Залишок на 31 грудня 2023 року	6.9	6 000		315	6 315
Чистий прибуток за 2023 рік				315	315
Залишок на 31 грудня 2024 року	6.9	20 000		1 024	21 024
Чистий прибуток за звітний період				1 024	1 024
Залишок на 31 грудня 2024 року	6.9	20 000		1 024	21 024

1.1 Операційне середовище, в якому працює Товариство

Товариство здійснює свою діяльність в Україні. Таким чином, на бізнес Товариства впливають економіка і фінансові ринки України, яким притаманні властивості ринку, який на даний час розвивається.

Незважаючи на колосальні втрати людських життів та виробничого потенціалу країни, незважаючи на удари ворога по державному устрою та інститутам влади, економіка країни продовжує функціонувати як цілісна система, а Уряд зберігає повноту влади та всі можливості для прийняття і реалізації політичних рішень.

У 2023 році Україна узгодила з МВФ пакет програмного фінансування EFF загальним обсягом 15,6 млрд дол., з яких в поточному році отримано 4,5 млрд дол. Україна старанно виконує структурні маяки та індикативні цілі, визначені програмними зобов'язаннями.

Падіння виробництва вдалося припинити, налагоджуються нові технологічні процеси, відбувається конверсія реального сектора.

За оцінками МВФ, реальний ВВП України в 2023 році збільшиться на 4,5%, однак падіння відносно довоєнного періоду залишається суттєвим – близько 25%.

Банківська система залишається стабільною, достатньо капіталізованою, ліквідною та прибутковою. Війна загалом не справила негативного впливу на стан банківської системи.

Показники достатності капіталу та ліквідності в рази перевищують нормативні значення, а чистий прибуток складе близько 150 млрд грн за підсумками 2023 року. Таким чином банківська система має суттєвий потенціал для розширення кредитування, що є вагомим чинником відновлення економіки.

Бюджетна система працює безперебійно, але із значним фіскальним дефіцитом, який складає понад 30% ВВП (без врахування грантів в складі доходів). Міжнародна фінансова підтримка надійшла у обсязі понад 70 млрд дол. з початку війни, що сформувало 1/3 всіх фінансових ресурсів держави, отриманих у 2022-2023 роках.

Стабільність фінансування фіскального дефіциту дозволила задовольняти критично важливі фінансові потреби оборонної сфери. Однак державний борг вже складає близько 80% ВВП, а в наступному році, ймовірно, перетне рівень у 100% ВВП, що сигналізує про високі ризики для боргової стійкості державних фінансів.

Інфляція наприкінці 2023 р. знизилася до 5% в річному вимірі, тоді як ще рік тому її значення сягало майже 30%. Поточний рівень інфляції відповідає цільовому діапазону НБУ (5 +/-1%), однак не відповідає минулорічним прогнозам НБУ (21%).

Над якістю прогнозування треба задуматись!. На зниження рівня інфляції вплинули як структурні шоки (скорочення сукупного попиту, проблеми з експортом агропродукції), так і політичні рішення (стабільність обмінного курсу, жорстка монетарна політика, мораторій на комунальні тарифи). Низький рівень інфляції посилив фінансову стабільність.

Однак стрімке падіння інфляції нижче рівня процентних ставок спричинило додаткові втрати економіки та державних фінансів від зростання реальних процентних витрат.

Разом з цим, потенціал внутрішніх заощаджень майже не використовується на цілі розвитку та структурної перебудови економіки країни. У банківській системі зосереджено понад 2,1 трлн. грн. депозитів юридичних та фізичних осіб.

Вільні ліквідні кошти банків становлять майже 1 трлн грн. Крім того, в позабанківському обігу знаходиться понад 118 млрд дол. готівкової іноземної валюти. Однак перерозподіл цих коштів на цілі підтримки економічного розвитку чи фінансування фіскального дефіциту залишається вкрай слабким.

Так, рівень кредитування економіки постійно зменшується, незважаючи на масштабні державні програми підтримки, а залучення Урядом коштів з внутрішнього боргового ринку залишається мізерним.

Загальний обсяг наданих банками працюючих кредитів бізнесу складає лише близько 450 млрд грн (7% ВВП), що нижче, ніж на початку війни (10% ВВП), і є найнижчим в світі показником серед країн з ринками, що формуються.

Висока імпортозалежність економіки, що постійно наростає. Україні не вдалося достатньою мірою налагодити вітчизняні виробництва для того, щоб зменшити потреби економіки в імпорті.

Структурний дефіцит фінансування платіжного балансу (без врахування зовнішньої допомоги) становить близько 30 млрд дол. на рік.

Вплив пандемії COVID-19:

Світова пандемія коронавірусної хвороби (COVID-19) та запровадження Кабінетом Міністрів України карантинних та обмежувальних заходів протягом 2020-2022 років, спрямованих на протидію її подальшому поширенню в Україні, зумовили виникнення додаткових ризиків діяльності суб'єктів господарювання, що має враховуватися в фінансовій звітності :

оцінка ризиків, пов'язаних із пандемією COVID-19 та запровадженням карантинних та обмежувальних заходів, а також необхідність перегляду раніше оцінених ризиків.

Згідно постанови КМУ №651 від 27.06.2023р. «Про відміну на всій території України карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» постановлено відмінити з 24 години 00 хвилин 30 червня 2023 р. на всій території України карантин, встановлений з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Вплив введення воєнного стану:

24 лютого 2022 року російська федерація розпочала широкомасштабне військове вторгнення в Україну. Початок війни Росії проти України став причиною невизначеності щодо подальшого розвитку бізнесу. Тим не менш, слід зауважити, що на сьогоднішній день відбувається поступове відновлення діяльності на територіях, де бойові дії не відбувались або не були занадто руйнівними і критична інфраструктура не зазнала великих ушкоджень. Багато бізнесів провадять релокацію в більш безпечні і не зачеплені війною регіони країни. Таким чином, вплив війни на бізнес залежить від розвитку подій на фронтах.

Указом Президента України від 24.02.2022р. № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, 15 березня Верховна Рада затвердила Указ Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні». Йдеться про продовження дії воєнного стану ще на 30 днів – з 05 години 30 хв. 26 березня до 24 квітня 2022 року включно. 21 квітня 2022 року Верховна Рада прийняла Закон України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 19.04.2022 № 7300, за яким воєнний стан в Україні продовжують з 05:30 25 квітня 2022 року строком на 30 діб – до 25 травня 2022 року. Відповідно до пункту 31 частини першої статті 85 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Верховна Рада України постановляє затвердити Указ Президента України від 17 травня 2022 року № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» строком на 90 діб - до 23 серпня 2022 року. Відповідно до Закону України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 15.08.2022 № 2500-IX (далі — Закон № 2500). Закон № 2500 затверджує Указ Президента «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 12.08.2022 № 573/2022, за яким воєнний стан в Україні продовжують з 05:30 23 серпня 2022 року строком на 90 діб, — до 21 листопада 2022 року. Згідно із Законом України «Про затвердження Указу Президента України "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 16.11.2022 р. № 2738-IX строк дії воєнного стану в Україні продовжується з 05 години 30 хвилин 21 листопада

2022 р. строком на 90 діб, - до 19 лютого 2023 року. Відповідно до Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 06.02.2023 р. № 58/2023, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 07.02.2023 р, яким продовжено строк дії воєнного стану до 20 травня 2023 року. Відповідно до Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 01.05.2023 р. № 254/2023, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3057-IX від 02.05.2023 р, яким продовжено строк дії воєнного стану до 18 серпня 2023 року. Відповідно до Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 26.07.2023 р. № 451/2023, затвердженого Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №9532 від 02.05.2023 р, яким продовжено строк дії воєнного стану до 15 листопада 2023 року. Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 08.11.2023 № 3429-IX, продовжено дію воєнного стану з 05 години 30 хвилин 16 листопада 2023 року строком на 90 діб,- до 14 лютого 2024 року.

Президентом України підписано закони України від 03 березня 2022 року № 2115-IX «Про захист інтересів суб'єктів подання звітності та інших документів у період дії воєнного стану або стану війни» та №2118-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо особливостей оподаткування та подання звітності у період дії воєнного стану» (далі – Закон № 2118). Закон передбачає надання можливості фізичним особам, ФОП, юридичним особам подати податкові, облікові, фінансові, бухгалтерські, розрахункові, аудиторські звіти та будь-які інші документи, подання яких вимагається відповідно до норм чинного законодавства в документальній та (або) в електронній формі, через 90 календарних днів після припинення чи скасування воєнного стану за весь період неподання звітності чи обов'язку подати документи. Граничні строки подання звітності в період воєнного стану продовжено.

У зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України та введенням воєнного стану в Україні, Торгово-промислова палата визнала військову агресію російської федерації проти України форс-мажорними обставинами. Зазначені обставини є форс-мажорними (надзвичайними, невідворотними) з 24 лютого 2022 року до їх офіційного закінчення для всіх без винятку суб'єктів господарювання.

Згідно статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», передбачається що на період введення воєнного стану, як особливого правового режиму, можуть бути введені тимчасові, обумовлені загрозою, обмеження прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Уряд, НБУ, НКЦПФР прийняли рішення покликати мінімізувати негативний вплив наслідків військової агресії Російської Федерації проти України та сприяти стабільності економіки і ринків капіталу.

Хоча управлінський персонал Товариства вважає, що він вживає належні заходи на підтримку стабільності діяльності Товариства, за існуючими обставинами подальша нестабільність ситуації у діловому середовищі може спричинити негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Товариства, характер та наслідки якого на поточний момент визначити неможливо.

Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Товариства. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від оцінок управлінського персоналу.

2. Загальна основа формування фінансової звітності.

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та

грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Згідно чинного законодавства Товариство складає звітність за МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2024 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність є проміжною фінансовою звітністю яка складена відповідно до Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку (МСБО) № 1 «Подання фінансової звітності».

Прийняття до застосування нових або переглянутих стандартів та тлумачень.

З 01 січня 2024 року набрав чинності новий МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” (далі – МСФЗ 17).

МСФЗ 17 прийнятий на заміну МСФЗ 4 та спрямований на підвищення прозорості в обліку страхових контрактів. МСФЗ 17 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації за страховими контрактами. Ця інформація використовується користувачами фінансової звітності для оцінки впливу таких контрактів на фінансове становище, фінансові результати та грошові потоки суб’єкта господарювання. Перехід на МСФЗ 17 здійснюється ретроспективно. Суб’єкт господарювання не застосовує МСФЗ 17 до договорів фінансової гарантії, крім тих випадків, коли емітент раніше прямо заявляв про те, що вважає такі договори страховими контрактами й використовував облік, що застосовується до страхових контрактів; страхових контрактів, за якими суб’єкт господарювання є держателем страхового полісу, якщо такі контракти не є при цьому контрактами перестрахування, що утримуються (пункт 7 МСФЗ 17).

До основних нововведень МСФЗ 17 належить:

класифікація страхових та перестрахових контрактів;

обов’язкове відокремлення компонентів, які не є страховими;

визначення прибутковості страхових контрактів під час первісного визнання (наприклад, чи є страхові контракти обтяжливими);

вимоги до агрегування контрактів: за рівнем ризику, прибутковістю, датою випуску та іншими вимогами стандарту;

розширення вимог до розкриття інформації у фінансовій звітності у структурі балансу та звіті про фінансові результати;

актуальні розрахунки через різні методи оцінки зобов’язань.

Суб’єкт господарювання має застосовувати МСФЗ 17 до:

випущених ним договорів страхування, включаючи договори перестрахування;

утримуваних ним договорів перестрахування;

випущених ним інвестиційних контрактів з умовами дискреційної участі, за умови, що суб’єкт господарювання також випускає договори страхування.

Інші зміни до МСФЗ, що набирають чинності з 01 січня 2024 року:

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” та до Положення з практики МСФЗ 2 “Здійснення суджень про суттєвість”;

Зміни до МСБО (IAS) 8 “Облікові політики, зміни у бухгалтерських оцінках та помилки” – “Визначення облікових оцінок”;

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток”, документ “Відстрочений податок, пов’язаний з активами та зобов’язаннями, що виникає в наслідок однієї операції”;

Зміни до МСФЗ (IFRS) 17 “Страхові контракти” – “Перше застосування МСФЗ 17 та МСФЗ 9”;

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента” (документ опубліковано на сайті Ради МСБО 23.05.2023).

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” спрямовані на допомогу суб’єктам господарювання у забезпеченні розкриття облікових політик, які є більш корисними для користувачів, зокрема: замінено вимогу щодо розкриття значних облікових політик на вимогу розкривати суттєву інформацію про облікову політику; надано роз’яснення, яким чином суб’єкти господарювання мають застосовувати концепцію “суттєвості” у процесі прийняття рішень щодо розкриття облікових політик. Інформація є суттєвою, якщо від її пропуску, викривлення або приховування можна обґрунтовано очікувати вплив на рішення, які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення, складеної на основі тієї фінансової звітності, яка надає фінансову інформацію про конкретну звітність суб’єкта господарювання. Інформація про облікову політику, яка пов’язана з несуттєвими операціями, іншими подіями та умовами, є несуттєвою та не потребує розкриття. Суб’єкт господарювання не повинен розкривати в обліковій політиці стандартизовану інформацію або дублювати вимоги МСФЗ. Визначення того, чи є інформація про облікову політику суттєвою чи ні, потребує використання суджень і може призвести до додаткових зусиль, зокрема в рік прийняття змін. Декілька аспектів, коли інформація про облікову політику може бути суттєвою, зокрема: суб’єкт господарювання змінив свою облікову політику протягом звітного періоду та ця зміна призвела до суттєвої зміни інформації у фінансовій звітності; суб’єкт господарювання обрав облікову політику з одного або кількох варіантів, дозволених МСФЗ; облікова політика була розроблена згідно з МСБО 8 за відсутності відповідного МСФЗ; облікова політика пов’язана зі сферою, щодо якої суб’єкт господарювання зобов’язаний застосовувати судження або припущення під час визначення облікової політики, і суб’єкт господарювання розкриває інформацію про ці судження або припущення; бухгалтерський облік операцій є складним, і інакше користувачі фінансової звітності суб’єкта господарювання не зрозуміли б ці суттєві операції.

Зміни до МСБО 8 “Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки” уточнюють різницю між змінами облікових політик та облікових оцінок, а також визначають облікові оцінки як грошові суми у фінансових звітах, щодо яких є невизначеність в оцінці. Різниця між обліковою політикою та обліковими оцінками є важливою, оскільки зміни в обліковій політиці зазвичай передбачають ретроспективне перерахування, а зміни в облікових оцінках застосовуються перспективно. Зміни до МСБО 8 також уточнюють взаємозв’язок між обліковою політикою та обліковими оцінками, зазначаючи про те, що суб’єкт господарювання визначає облікову оцінку для досягнення встановленої мети. Суб’єкт господарювання застосовує методи оцінювання та вхідні дані для розроблення облікової оцінки. Методи оцінювання включають методи наближеного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки резерву під збитки для очікуваних кредитних збитків під час застосування МСФЗ 9) та методи вартісного оцінювання (наприклад, методи, які застосовуються для оцінки справедливої вартості активу або зобов’язання під час застосування МСФЗ 13). Зміни в облікових оцінках внаслідок появи нової інформації або розвитку подій не є виправленням помилки. Крім того, результати зміни вхідних даних або методики оцінки є змінами в облікових оцінках, якщо вони не впливають із коригувань помилок минулих періодів. Зміни в облікових оцінках можуть впливати на прибутки/збитки поточного періоду або поточного та майбутнього періодів. Суб’єкт господарювання розкриває інформацію про характер та суму зміни в обліковій оцінці, яка впливає на поточний період або, за очікуванням, впливатиме на майбутні періоди, за винятком, коли такий вплив неможливо оцінити. Якщо інформацію про розмір впливу на майбутні періоди не розкрито у зв’язку з неможливістю його оцінки, суб’єкт господарювання розкриває інформацію про цей факт.

Зміни до МСБО 12 “Податки на прибуток” уточнюють, як суб’єкти господарювання повинні враховувати відстрочені податки на такі операції, як оренда та зобов’язання, пов’язанні з виведенням з експлуатації. Зміни звужують сферу застосування щодо звільнення від первісного

визнання, коли воно не застосовується до операцій, що призводять до рівних оподатковуваних та вирахуваних тимчасових різниць. Отже, усім суб'єктам господарювання буде необхідно визнавати відстрочений податковий актив та відстрочене податкове зобов'язання щодо тимчасових різниць, що виникають під час первісного визнання оренди та зобов'язання, пов'язанні з виведенням з експлуатації. На початку найбільш раннього порівняльного періоду суб'єкт господарювання повинен: а) визнати відстрочений податковий актив у тій мірі, в якій є ймовірним, що буде отримано оподатковуваний прибуток, до якого можна застосовувати тимчасову різницю, що підлягає вирахуванню, та відстрочене податкове зобов'язання щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню та вирахуванню, пов'язаних з: і) активами з правом використання та орендними зобов'язаннями, та ii) витратами на виведення з експлуатації, відновлення та подібними зобов'язаннями та відповідними сумами, визнаними як частина вартості пов'язаного активу; та б) визнати кумулятивний вплив першого застосування змін як коригування вхідного сальдо нерозподіленого прибутку (або іншого компоненту капіталу) на цю дату. Для зобов'язання з оренди та зобов'язання з вибуття відповідні відстрочені податкові активи та зобов'язання мають бути визнані з початку раннього з представлених порівняльних періодів, при цьому будь-який сукупний ефект має бути визнаний як коригування нерозподіленого прибутку або інших компонентів капіталу на цю дату. Операція може призвести до первісного визнання активів та зобов'язань та на момент здійснення операції не впливає на обліковий або оподатковуваний прибуток. Наприклад, на дату початку оренди орендар зазвичай визнає орендне зобов'язання та відповідну суму, як частину вартості активу з права користування. Залежно від застосованих норм податкового законодавства можуть виникати в такій операції рівні оподатковувані та тимчасові різниці, які підлягають вирахуванню під час первісного визнання активу чи зобов'язання.

Зміни до МСБО (IAS) 12 “Податки на прибуток” – “Міжнародна податкова реформа – типові правила Другого компонента”. Зміни визначають особливості обліку та розкриття інформації щодо податків на прибуток, що виникають внаслідок впровадження податкового законодавства, яке розроблене на основі типових правил Другого компонента, опублікованих Організацією економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР).

З 01 січня 2024 року та пізніше набирають чинності такі зміни до МСФЗ:

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов'язань як поточні та непоточні”;

Зміни до МСБО (IAS) 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов'язання із спеціальними умовами”;

Зміни до МСФЗ (IFRS) 16 “Оренда” – “Орендне зобов'язання в операціях продажу та зворотної оренди”;

Зміни до МСБО (IAS) 7 та МСФЗ (IFRS) 7 – “Угоди про фінансування постачальника”;

Зміни до МСБО (IAS) 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Класифікація зобов'язань як поточні та непоточні”. Уточнено, що зобов'язання класифікується як непоточне, якщо суб'єкт господарювання має право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду. Право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду, незалежно від того, чи суб'єкт господарювання планує скористатися цим правом. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання суб'єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання виконав ці умови на дату закінчення звітного періоду. Необхідно виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше. На класифікацію зобов'язання не впливає ймовірність того, що суб'єкт господарювання використає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду.

Зміни до МСБО 1 “Подання фінансової звітності” – “Непоточні зобов'язання із спеціальними умовами” передбачають, що, суб'єкт господарювання може класифікувати зобов'язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб'єкта

господарювання відстрочити погашення цих зобов'язань обумовлене виконанням суб'єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду. Зокрема, в примітках необхідно буде розкрити інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов'язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом 12 місяців після завершення звітного періоду: а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб'єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов'язаних зобов'язань; б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб'єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб'єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення.

Зміни до МСФЗ 16 “Оренда” пояснюють, як суб'єкт господарювання відображає в обліку продаж і зворотну оренду після дати операції. Операція продажу з подальшою орендою – це операція, за якою суб'єкт господарювання продає актив і орендує той самий актив у нового власника на певний період часу. Внесені зміни доповнюють вимоги МСФЗ 16 щодо продажу та зворотної оренди, тим самим підтримуючи послідовне застосування цього стандарту. А саме, змінами уточнено, що орендар-продавець не визнає ніякої суми прибутку або збитку, що стосується права користування, збереженого за орендарем-продавцем. Разом з тим, це не позбавляє орендаря-продавця права визнавати у прибутку або збитку будь-який прибуток або збиток, пов'язаний з частковим або повним припиненням такої оренди.

Змінами до МСФЗ 7 “Звіт про рух грошових коштів” та МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” – “Угоди фінансування постачальників” передбачено вимоги до розкриття інформації про свої угоди фінансування постачальників, яка надає користувачам фінансової звітності можливість оцінювати вплив таких угод на зобов'язання та рух грошових коштів суб'єкта господарювання та його експозицію щодо ризику ліквідності. Ключові зміни до МСФЗ 7 та МСБО 7 включають вимоги до розкриття:

умов угод про фінансування;

балансової вартості фінансових зобов'язань, що є частиною угод про фінансування постачальників та статті, в яких відображені ці зобов'язання;

балансової вартості фінансових зобов'язань, за якими постачальники вже отримали оплату від постачальників фінансових послуг;

діапазону строків оплати як за фінансовими зобов'язаннями, які є частиною цих угод.

Згідно з змінами, суб'єкти господарювання мають розкривати тип та вплив негрошових змін балансової вартості фінансових зобов'язань, які є частиною угоди про фінансування постачальників. Зміни набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або після цієї дати, протягом першого року порівняльна інформація не потрібна.

Зміни до МСБО 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості” є обов'язковими до застосування з 01.01.2025. Раннє застосування дозволено. Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності. Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання. Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про: а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою; б) використаний(і) спот-курс(и); в) процес оцінки; г) ризики, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою.

Стандарти зі сталого розвитку

У червні 2023 року Радою зі сталого розвитку були випущені стандарти фінансової звітності зі сталого розвитку:

МСФЗ S1 “Загальні вимоги до розкриття фінансової інформації, пов’язаної зі сталим розвитком” (IFRS S1 General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information) (далі – МСФЗ S1);

МСФЗ S2 “Розкриття інформації, пов’язаної з кліматом” (IFRS S2 Climate-related Disclosures) (далі – МСФЗ S2).

Стандарти МСФЗ S1 та МСФЗ S2 набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2024 року. Ці стандарти встановлюють вимоги до розкриття інформації про ризики та можливості, пов’язані зі сталим розвитком та зміною клімату, які можуть вплинути на грошові потоки суб’єкта господарювання, доступ до фінансування або вартість капіталу в короткостроковій, середньостроковій або довгостроковій перспективі. У січні 2023 року вступила у силу ДИРЕКТИВА (ЄС) 2022/2464 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ від 14 грудня 2022 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 537/2014, Директиви 2004/109/ЄС, Директиви 2006/43/ЄС і Директиви 2013/34/ЄС щодо корпоративної звітності зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive, або CSRD) (далі – Директива 2022/2464/ЄС). Її вимоги поширюються на більшу кількість суб’єктів господарювання резидентів та нерезидентів ЄС, вона замінить директиву 2014/95/EU вже з січня 2025 року. Директива 2022/2464/ЄС потребує імплементації в законодавство України, її основними вимогами є:

впровадження Звіту зі сталого розвитку (стаття 19a);

розроблення Комісією стандартів звітності зі сталого розвитку (стаття 29b);

єдиний електронний формат звітності (стаття 29d);

окремі вимоги до аудиту звіту зі сталого розвитку (в т. ч. зміни до Директиви 2006/43/ЄС).

Директива 2013/34/ЄС імплементована в законодавство України шляхом внесення змін до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, а Директива 2006/43/ЄС – шляхом внесення змін до Закону України “Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність” відповідно. Розкриття інформації у Звіті сталого розвитку відносяться в цілому до діяльності суб’єкта господарювання, зокрема така інформація:

опірність бізнес-моделі та стратегії підприємства до ризиків, пов’язаних із питаннями сталого розвитку;

опис ролі, яку адміністративні органи, органи управління та нагляду відіграють щодо питань сталого розвитку, їхніх експертних знань і навичок, що потрібні для виконання цієї ролі, або наявність у таких органів доступу до зазначених експертних знань і навичок;

інформація про існування схем заохочення, пов’язаних із питаннями сталого розвитку, яке пропонується членам адміністративних органів, органів управління та нагляду;

опис основних ризиків для підприємства, зумовлених питаннями сталого розвитку та інше.

Також змінені вимоги до аудиту, зокрема в частині надання впевненості щодо звітності зі сталого розвитку та окремі вимоги до кваліфікації аудиторів. Звіт зі сталого розвитку може бути частиною Звіту про корпоративне управління. Оскільки перші звіти про сталий розвиток відповідно до Директиви 2022/2464/ЄС мають бути подані у 2025 році – для суб’єктів господарювання, фінансовий рік яких закінчується 31 грудня 2024 року, то таким суб’єктам вже зараз потрібно оцінити готовність до їх запровадження.

У грудні 2023 року опубліковано ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2023/2772 від 31 липня 2023 року – доповнення Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо стандартів звітності у сфері сталого розвитку, який має застосовуватися з 1 січня 2024 року. Цим Регламентом затверджено Європейські стандарти звітності зі сталого розвитку (ESRS). Вони охоплюють як вимоги до розкриття інформації про суб’єкт господарювання, так і основні положення щодо впливу діяльності суб’єкта господарювання на екологію, соціальну сферу, а також питання управління всередині суб’єкта господарювання.

Наразі Керівництво Товариство продовжує оцінювати вплив цих стандартів на фінансову звітність. Передбачається незначний вплив цих стандартів на фінансову звітність.

Нові МСФЗ, прийняті станом на 31.12.2024 р.:

2.2. МСФЗ, які набули чинності в звітному періоді

Відповідно до пункту 30(b) МСФЗ (IAS) 8 «Облікова політика, зміни в бухгалтерських оцінках та помилках» необхідно розкрити інформацію про нові стандарти та правки, а також їх вплив.

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
МСФЗ 16 «Оренда»	У вересні 2022 року Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (IASB) випустила документ «Зобов'язання щодо оренди при продажу та зворотній оренді», який вносить зміни до МСФЗ 16 «Оренда» додаванням параграфу 102A. Якщо операція продажу з зворотною орендою кваліфікується як операція продажу згідно з МСФЗ (IFRS) 15 "Виручка за договорами з клієнтами", продавець-орендар повинен згодом оцінити своє зобов'язання з оренди за операцією продажу з зворотною орендою таким чином, щоб не визнавати прибуток або збиток, пов'язаний з правом користування, яке він зберігає. Правки встановлюють наступне: Зобов'язання з оренди, первісно визнане продавцем-орендарем за операцією продажу з подальшою орендою, включає змінні орендні платежі, які не залежать від індексу або ставки, якщо їх можна обґрунтовано оцінити. Різниця між фактично здійсненими змінними орендними платежами та оціненими змінними орендними платежами, визнаними як частина первісного орендного зобов'язання, визнається у прибутку чи збитку в періоді, в якому вони були понесені. Якщо оренда не є частиною операції продажу з подальшою орендою, зобов'язання з оренди не включають такі змінні платежі, які натомість відносяться на витрати у складі прибутку чи збитку в тому періоді, в якому відбувається подія або умова, що спричиняє такі платежі. Продавець-орендар застосовує ці зміни для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 р. або пізніше 1 січня 2024 року. Допускається дострокове застосування. Якщо продавець-орендар застосовує ці поправки для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт. Продавець-орендар застосовує зобов'язання з оренди при продажу та зворотній оренді (див. параграф В1Г) ретроспективно відповідно до МСБО 8 до операцій з продажу та зворотної оренди операцій, укладених після дати першого застосування.	01 січня 2024 року	Дозволено
МСБО 1 «Подання фінансової звітності», Практичні рекомендації (IFRS PS) 2 «Формування суджень про суттєвість»	У жовтні 2022 року Рада з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) випустила стандарт "Довгострокові зобов'язання з певними умовами", який вніс зміни до МСБО 1 "Подання фінансової звітності". Поправки вдосконалили інформацію, яку надає компанія, коли її право відкласти погашення зобов'язання принаймні на дванадцять місяців залежить від дотримання ковенантів. Поправки також стали відповіддю на занепокоєння зацікавлених сторін щодо класифікації такого зобов'язання як поточного або довгострокового. Відповідно до поправок на класифікацію зобов'язання як поточного або довгострокового впливають лише ті ковенанти, які компанія повинна виконати на звітну дату або до неї. Ковенанти, яких компанія повинна дотримуватися після звітної дати (тобто майбутні ковенанти), не впливають на класифікацію зобов'язання на цю дату. Однак, якщо довгострокові зобов'язання підлягають виконанню в майбутньому, компанії тепер повинні будуть розкривати інформацію, яка допоможе користувачам зрозуміти ризик того, що ці зобов'язання можуть бути погашені протягом 12 місяців після звітної дати. Поправки також роз'яснюють, як компанія класифікує зобов'язання, яке може бути погашене власними акціями, наприклад, конвертований борг.	01 січня 2024 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	Якщо зобов'язання включає опціон контрагента на конвертацію, який передбачає передачу власних дольових інструментів компанії, опціон на конвертацію визнається або як капітал, або як зобов'язання, окремо від основного зобов'язання згідно з МСФЗ (IAS) 32 "Фінансові інструменти": Подання". Рада з МСФЗ роз'яснила, що коли компанія класифікує основне зобов'язання як поточне або довгострокове, вона може ігнорувати лише ті опціони на конвертацію, які визнаються як власний капітал.		
МСБО 1 "Подання фінансової звітності" – "Класифікація зобов'язань як поточні та непоточні"	Уточнено, що зобов'язання класифікується як непоточне, якщо суб'єкт господарювання має право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців – це право має існувати на дату закінчення звітного періоду. Право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду має бути реальним і має існувати на дату закінчення звітного періоду, незалежно від того, чи суб'єкт господарювання планує скористатися цим правом. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання суб'єктом господарювання певних умов, то таке право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання виконав ці умови на дату закінчення звітного періоду. Необхідно виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше. На класифікацію зобов'язання не впливає ймовірність того, що суб'єкт господарювання використає своє право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців після закінчення звітного періоду.	01 січня 2024 року	Дозволено
МСБО 1 "Подання фінансової звітності" – "Непоточні зобов'язання із спеціальними умовами"	передбачають, що, суб'єкт господарювання може класифікувати зобов'язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб'єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов'язань обумовлене виконанням суб'єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду. Зокрема, в примітках необхідно буде розкрити інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов'язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом 12 місяців після завершення звітного періоду: а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб'єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов'язаних зобов'язань; б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб'єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб'єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення.	01 січня 2024 року	Дозволено
МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів" та МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації"	"Угоди фінансування постачальників" передбачено вимоги до розкриття інформації про свої угоди фінансування постачальників, яка надає користувачам фінансової звітності можливість оцінювати вплив таких угод на зобов'язання та рух грошових коштів суб'єкта господарювання та його експозицію щодо ризику ліквідності. Ключові зміни до МСФЗ 7 та МСБО 7 включають вимоги до розкриття: умов угод про фінансування; балансової вартості фінансових зобов'язань, що є частиною угод про фінансування постачальників та статті, в яких відображені ці зобов'язання;	01 січня 2024 року	Не дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
	балансової вартості фінансових зобов'язань, за якими постачальники вже отримали оплату від постачальників фінансових послуг; діапазону строків оплати як за фінансовими зобов'язаннями, які є частиною цих угод. Згідно з змінами, суб'єкти господарювання мають розкривати тип та вплив негрошових змін балансової вартості фінансових зобов'язань, які є частиною угоди про фінансування постачальників.		

Товариство застосовує всі стандарти та правки до них, які обов'язкові для застосування та які мають вплив на відображення господарських операцій Товариства.

2.3 МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
МСБО 21 "Вплив змін валютних курсів" "Відсутність конвертованості"	Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності. Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання. Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про: а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою; б) використаний(і) спот-курс(и); в) процес оцінки; г) ризики, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою.	01 січня 2025 року	Дозволено
МСФЗ 1 "Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності"	Зокрема внесено зміни до МСФЗ 1 для забезпечення їх відповідності вимогам МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" (далі – МСФЗ 9), додано перехресні посилання для підвищення зрозумілості МСФЗ 1. Відповідно до внесених змін суб'єкти господарювання не повинні відображати у своєму першому звіті про фінансовий стан за МСФЗ будь-яких відносин хеджування, які не відповідають критеріям обліку хеджування за МСФЗ 9	01 січня 2026 року	Дозволено
МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації"	Зміни стосуються розкриття інформації, пов'язаної з визнанням різниць між ціною операції та справедливою вартістю на дату первісного визнання. Зміни внесені для узгодження формулювання положень Керівництва щодо впровадження МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття інформації" з відповідними положеннями МСФЗ 7 та поняттями МСФЗ 9 і МСФЗ 13; Крім того, змінено вимоги до розкриття інформації щодо інвестицій в інструменти власного капіталу, що призначені як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, додано вимоги до розкриття інформації для фінансових інструментів з умовними характеристиками, які не стосуються безпосередньо основних кредитних ризиків і втрат.	01 січня 2026 року	Дозволено
МСФЗ 9 "Фінансові інструменти"	Зміни стосуються припинення орендарем зобов'язань з оренди відповідно до вимог МСФЗ 9. Також з деяких положень МСФЗ 7 виключено термін "ціна операції" для усунення невідповідностей між МСФЗ 7 та МСФЗ 9, МСФЗ 15;	01 січня 2026 року	Дозволено
МСФЗ 10 "Консолідова на фінансова звітність"	Зміни внесені з метою усунення невідповідності між параграфами МСФЗ 10, щоб уточнити, що відносини, які описані в параграфі Б74, є лише одним із прикладів обставини, за якої потрібно застосовувати судження, щоб визначити, чи діє сторона як фактичний агент чи ні.	01 січня 2026 року	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів"	Зміна полягає в оновленні термінології МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів" щодо грошових потоків, пов'язаних з інвестиціями в дочірні, асоційовані та спільні підприємства.	01 січня 2026 року	Дозволено
МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності"	Новий стандарт бухгалтерського обліку МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності" (далі – МСФЗ 18) замінює МСБО 1 "Подання фінансової звітності". МСФЗ 18 встановлює вимоги до подання та розкриття інформації у фінансовій звітності загального призначення (фінансовій звітності) з метою забезпечення надання доречної інформації, яка достовірно відображає активи, зобов'язання, власний капітал, доходи та витрати суб'єкта господарювання. Упровадження МСФЗ 18 не вплине на чистий прибуток суб'єкта господарювання, а лише змінить спосіб подання результатів у звіті про сукупний дохід і в примітках до фінансової звітності. МСФЗ 18 стандартизує формати подання фінансових результатів, усуваючи розбіжності, які раніше ускладнювали порівняльний аналіз фінансових результатів між різними компаніями, та вводить термін "операційний прибуток" як важливий показник для оцінки операційних результатів. Стандарт вимагає від компаній чітко розподілити доходи та витрати за такими категоріями, як операційна, інвестиційна та фінансова, з урахуванням наявності особливих видів основної діяльності. Новий стандарт визначає та вимагає від суб'єктів господарювання розкривати показники ефективності, визначені керівництвом (управлінські показники ефективності), за якими має бути розкрита інформація про їх узгодження/звірку з найбільш прямо порівнюваними проміжними підсумками фінансових результатів, подання яких вимагається МСФЗ 18, і в складі фінансової звітності будуть підлягати обов'язковому аудиту. Стандарт також встановлює вдосконалені вимоги стосовно агрегування та дезагрегування інформації в основних фінансових звітах та/або примітках. МСФЗ 18 спрямований на підвищення якості поліпшення якості звітності суб'єктів господарювання, підвищення рівня довіри з боку інвесторів та інших користувачів, узгодженості інформації для здійснення аналізу та порівняння. Суб'єктам господарювання необхідно розпочати вивчення та підготовку до звітування за новим стандартом, насамперед із визначення оцінки впливу, перегляду облікової політики, агрегації даних, адаптації систем і процесів для підготовки фінансової звітності.	01 січня 2027 року	Дозволено
МСФЗ 19 "Дочірні підприємства, що не є підзвітними громадськості: розкриття інформації". До звільняється дострокове застосування	МСФЗ 19 дає змогу спростити процеси звітування для дочірніх компаній, що перебувають у сфері застосування МСФЗ 19, зменшуючи витрати та зберігаючи корисність фінансової звітності для її користувачів. МСФЗ 19 дає змогу дочірнім компаніям складати лише один комплект звітності для задоволення потреб як материнської компанії, так і потреб власних користувачів фінансової звітності, зменшує вимоги до розкриття інформації дочірніх компаній. Дочірня компанія має право застосовувати МСФЗ 19, якщо: - дочірня компанія не є публічно підзвітною / підзвітною громадськості (тобто її боргові зобов'язання чи інструменти власного капіталу не перебувають в обігу на публічному ринку або в процесі випуску для обігу на публічному ринку) та не є фінансовою установою; і - проміжна або кінцева материнська компанія складає консолідовану фінансову звітність, яка доступна для публічного використання та відповідає вимогам МСФЗ. У зв'язку із введенням МСФЗ 19 вносяться зміни до інших стандартів бухгалтерського обліку МСФЗ.	01 січня 2027 року	Дозволено
МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність" та МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства"	Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28 застосовуються до випадків продажу або внеску активів між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством. Зокрема, поправки роз'яснюють, що прибутки або збитки від втрати контролю над дочірньою організацією, яка не є бізнесом, в угоді з асоційованою організацією або спільним підприємством, які враховуються методом участі в капіталі, визнаються у складі прибутків або збитків материнської компанії лише у частці інших непов'язаних інвесторів у цій асоційованій організації чи спільному	Дата набуття чинності має бути визначена Радою МСФЗ	Дозволено

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування
«Продаж або внесок активів у угодах між інвестором та його асоційованою організацією чи спільним підприємством»	підприємстві. Аналогічно, прибутки чи збитки від переоцінки до справедливої вартості решти частки в колишній дочірній організації (яка класифікується як інвестиція в асоційовану організацію або спільне підприємство і враховується методом участі в капіталі) визнаються колишньою материнською компанією тільки в частці нез'язаних інвесторів у нову асоційовану організацію або спільне підприємство.		

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України — гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Ця фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

24 лютого 2022 року російська федерація розпочала широкомасштабне військове вторгнення в Україну. Цього дня Президент України підписав, а Верховна Рада України затвердила, Указ про введення воєнного стану в Україні на 30 діб, який кілька разів продовжувався і наразі діє. Із прийняттям Закону України «Про затвердження Указу Президента України "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні" від 29.10.2024 № 4024-IX, продовжено дію воєнного стану із 05 години 30 хвилин 10 листопада 2024 року строком на 90 діб.

Керівництво Товариства не володіє інформацією про намір ліквідувати Товариство, чи припинити діяльність та не має реальної альтернативи таким заходам.

Водночас, існує суттєва невизначеність, яка пов'язана, з непрогнозованим подальшим впливом військової агресії на території України, щодо припущень, які лежать в основі оцінок керівництва, що може поставити під сумнів здатність Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі і, відповідно, реалізувати активи Товариства та погасити зобов'язання за звичайного перебігу господарської діяльності.

2.4. Рішення про затвердження фінансової звітності

Ця фінансова звітність затверджена до випуску директором Товариства 17.02.2025р. Учасники Товариства або інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.5. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня 2024 року по 31 грудня 2024 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основи оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назва фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність,

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців). Товариство класифікує фінансові активи як такі, за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у *сукупному капіталі*;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю. При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю, якщо він придбавається з метою

утримування фінансового активу як для отримання всіх договірних грошових потоків, так і шляхом продажу фінансового активу.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів — це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта — це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить дебіторську заборгованість, у тому числі позики та по факторинговим операціям.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожен звітну дату резерв під очікувані збитки.

Збитки від знецінення визнаються у прибутку чи збитку за рік по мірі їх виникнення у результаті однієї або декількох подій («збиткових подій»), що відбулись після початкового визнання фінансового активу і чинять вплив на суму або строки оціночних грошових потоків, які пов'язані з фінансовим активом або групою фінансових активів, якщо ці збитки можна достовірно оцінити. Якщо Товариство визначає відсутність об'єктивних ознак знецінення для окремо оціненого фінансового активу (незалежно від його суттєвості), він відносить цей актив до групи фінансових активів, що мають схожі характеристики кредитного ризику, та здійснює їх колективну оцінку на предмет знецінення. Основними факторами, які враховує Товариство при визначенні знецінення фінансового активу, є його прострочений статус та можливість реалізації відповідної застави, за її наявності

Нижче перелічені інші основні критерії, на підставі яких визначається наявність об'єктивних ознак збитку від знецінення:

- позичальник/емітент зазнає суттєвих фінансових труднощів;

- порушення умов договору, які пов'язані з неможливістю сплати відсотків або основної суми платежів;
- зникнення умов для надання концесії боржнику/емітенту, за якими боржник раніше мав відповідні права;
- ймовірність банкрутства позичальника/емітента;
- зникнення активного ринку у зв'язку з фінансовими труднощами позичальника/емітента;
- суттєві зміни, які чинять негативний вплив на інвестиції в інструменти капіталу, пов'язані з технологічним, ринковим, економічним або юридичним середовищем, де емітент здійснює свою діяльність, та такі зміни свідчать про те, що інвестиції можуть не повернутися;
- значне або тривале зменшення справедливої вартості інструментів капіталу нижче вартості придбання.

Для цілей колективної оцінки на предмет знецінення фінансові активи об'єднуються у групи на основі схожих характеристик кредитного ризику. Ці характеристики враховуються при визначенні очікуваних майбутніх грошових потоків для групи таких активів та є індикаторами спроможності дебітора сплатити суми заборгованості відповідно до умов договору по активах, що оцінюються.

Майбутні грошові потоки в групі фінансових активів, що колективно оцінюються на предмет знецінення, розраховуються на основі передбачених договорами грошових потоків від активів та досвіду керівництва стосовно того, якою мірою ці суми стануть простроченими в результаті минулих збиткових подій і якою мірою такі прострочені суми можна буде відшкодувати. Попередній досвід коригується з урахуванням існуючих даних, що відображають вплив поточних умов, які не впливали на той період, на якому базується попередній досвід збитків, та вилучається вплив тих умов у попередньому періоді, які не існують на даний момент.

Якщо умови знеціненого фінансового активу, що обліковується за амортизованою вартістю, переглядаються або іншим чином змінюються внаслідок фінансових труднощів позичальника чи емітента, знецінення такого активу оцінюється із використанням ефективної процентної ставки, яка застосовувалася до зміни його умов.

Збитки від знецінення завжди визнаються шляхом створення резерву у сумі, необхідній для зменшення балансової вартості активу до поточної вартості очікуваних грошових потоків (без урахування майбутніх, ще не понесених кредитних збитків), дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою для даного активу. Розрахунок поточної вартості оціночних майбутніх грошових потоків забезпеченого заставою фінансового активу відображає грошові потоки, що можуть виникнути у результаті звернення стягнення на предмет застави за вирахуванням витрат на отримання та продаж застави незалежно від ступеня ймовірності звернення стягнення на предмет застави.

Якщо у наступному періоді сума збитку від знецінення активу зменшується і це зменшення може бути об'єктивно віднесене до події, яка відбулась після визнання збитку від знецінення (наприклад, через підвищення кредитного рейтингу дебітора), то визнаний раніше збиток від знецінення сторнується шляхом коригування рахунку резерву. Сума зменшення відображається у прибутку чи збитку за рік.

Активи, погашення яких неможливе, списуються за рахунок відповідного резерву збитків від знецінення після завершення всіх необхідних процедур для відшкодування активу та після визначення остаточної суми збитку. Повернення раніше списаних сум кредитується на рахунок відповідного резерву збитків від знецінення у прибутку чи збитку за рік.

ТОВ «ПРОЕКТ-ГАРАНТ» розробила та затвердила внутрішню методику розрахунку формування резервів по кредитним операціям та по факторинговим операціям. Зазначена методика дозволила адекватно оцінювати ризики від можливих втрат по кредитним операціям.

А основу в розробці методики розрахунку формування резервів по кредитним операціям Товариство використало Положення «Про порядок формування та використання банками України резервів для відшкодування можливих втрат за активними банківськими операціями», затвердженого Постановою Правління НБУ №279 від 06.07.2000 р., оскільки відсутні специфічні вимоги законодавства для обліку знецінення за кредитними операціями для фінансових компаній.

У відповідності до зазначеного вище положення компанія здійснює оцінку фінансового стану позичальника не рідше ніж один раз на рік з урахуванням, але не виключно: - аналізу якості активів і пасивів позичальника; - аналізу прибутків і збитків позичальника; - інформації про виконання позичальником зобов'язань у минулому; - інформації про одержані кредити; - щорічного аудиторського висновку; - іншої інформації фінансового та репутаційного характеру.

Компанія визначає коефіцієнт резервування (за ступенем ризику) за кредитними та факторинговими операціями, здійсненими з боржником – юридичною особою в межах установленого діапазону з урахуванням категорії кредитної чи факторингової операції, класу позичальника, стану обслуговування боргу позичальником, коефіцієнта покриття боргу, якості менеджменту боржника – юридичної особи, ринків збуту продукції, наявності бізнес-планів (техніко-економічних обґрунтувань), визначених рейтингів боржника – юридичної особи (за наявності) та інших подій та обставин, що можуть вплинути на своєчасність і повноту погашення боргу (наявність діючих кредитів в інших фінансових установах).

Коефіцієнт резервування (за ступенем ризику) за кредитними операціями визначається на підставі визначення категорії кредитної операції, яка в свою чергу визначається шляхом співставлення фінансового стану позичальника та обслуговування боргу позичальником.

Категорії кредитних операції, які використовуються, та відповідні значення коефіцієнтів резервування пов'язані наступним чином:

Категорія кредитної операції	Коефіцієнт резервування
«Лояльна»	0,2
«Стандартна»	1
«Під контролем»	5
«Субстандартна»	40
«Сумнівна»	80
«Безнадійна»	100

Відповідно, сума резерву за кредитною операцією визначається шляхом віднімання від суми залишку за кредитною операцією, станом на останнє число року, скоригованої суми наданого забезпечення та помноження отриманої суми залишку за кредитною операцією на коефіцієнт резервування

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз “стабільний», що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);

- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю. Для дисконтування дебіторської заборгованості Товариство використовує середню ставку по довгострокових депозитах на дату визнання активу. Якщо середня ставка по довгострокових депозитах на дату визнання активу відрізняється від

встановленої договором ставки відсотка, по дебіторській заборгованості менше ніж на +/- 3 пункти, то Товариство вважає вплив дисконтування не суттєвим і дисконтування не проводиться.

Товариство дисконтує короткострокову заборгованість лише в разі гіперінфляції. За відсутності гіперінфляції Товариство вважає вплив часу на вартість грошей за короткостроковими заборгованостями не суттєвим

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у іншому сукупному капіталі

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у іншому сукупному капіталі, відноситься дебіторська заборгованість за факторинговими угодами.

Безумовна дебіторська заборгованість за факторинговими угодами визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти або звернути стягнення на заставне майно (іпотеку).

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за справедливою вартістю.

Товариство застосовує методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих вхідних даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних. Методом оцінки справедливої вартості дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою, який застосовує Товариство, є метод поточної вартості, що враховує майбутні грошові потоки, які учасник ринку очікував би отримувати від утримування фінансового активу. Оцінка справедливої вартості, складена за методом теперішньої вартості, відноситься до 3-го рівня ієрархії справедливої вартості. Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для актива чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. В загальному випадку закриті вхідні дані використовуються для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, наприклад, якщо діяльність ринку для активу на дату оцінки незначна або її взагалі немає. Проте, мета оцінки справедливої вартості лишається такою ж, тобто ціна виходу на дату оцінки з позиції учасника ринку, який утримує актив. Отже, закриті вхідні дані мають відбивати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив, в тому числі припущення про ризик.

Визначення справедливої вартості засновується на засадах та інструментарії незалежної оцінки, в даному випадку розглядається не як незалежна оцінка, що повинна виконуватися незалежним оцінювачем, а як різновид стандартизованої оцінки – оцінки, що здійснюється самостійно представником Компанії з використанням методології алгоритму та стандартного набору вхідних даних.

Визначення справедливої вартості фінансових інструментів дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою виконується станом на кінець звітного періоду – календарного року, півріччя або кварталу. На відповідну дату (дату визначення справедливої вартості, або дату оцінки) Товариство збирає необхідні вхідні дані.

В якості вхідних даних Товариство використовує наступну інформацію:

- a) Кредитні договори, іпотечні договори, договори поруки .
- b) Товариство враховує наявність несплаченої / простроченої суми основного боргу, нараховані відсотки та штрафи.
- c) Товариство визначає остаточне значення справедливої вартості фінансового активу – дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою у сукупному доході через дооцінку фінансових активів як:
 - d) $FV = PV + ДЗ$
де: PV – сплачена ціна за придбаною факторинговою угодою; ДЗ- об'єм заборгованості дебітора з урахуванням суми основного боргу, нарахованих відсотків та штрафів, забезпечений іпотекою, оцінка якої проведена незалежним оцінювачем .
 - e) FV – справедлива вартість фінансового активу.

3.3.5. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі суми, має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 20 000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

Клас основних засобів	Строк корисної експлуатації ОЗ, (років)
земля	Не амортизується
споруди та будівлі	від 15- 20 років
машини та обладнання	від 5-10 років
транспортні засоби	від 5-10 років
меблі та приладдя	від 4-10 років
офісне обладнання	від 4-10 років

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу.

Клас нематеріальних активів	Строк корисної експлуатації НА, (років)
Комп'ютерні програми	відповідно правоустановчих документів, але не більше 10 років
Ліцензії	відповідно правоустановчих документів, але не більше 10 років
Інтернет сайти	відповідно правоустановчих документів, але не більше 10 років
Права на операційну оренду	відповідно правоустановчих документів, але не більше 10 років
Торгові марки	відповідно правоустановчих документів, але не більше 10 років

3. 4. 5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання/

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли:

(а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю,

(б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва,

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо запасів

Запаси Товариства – це активи, які існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Обліковою одиницею бухгалтерського обліку запасів вважати однорідну групу.

Придбання запасів в Товаристві здійснюється виключно для використання у господарській діяльності.

З метою ведення бухгалтерського обліку запасів створюються наступні групи:

- Матеріали;
- Бланки суворої звітності;
- Інші запаси.

У балансі на звітну дату відображаються запаси за найменшою з двох оцінок – первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Запаси, які признаються інвентаризаційною комісією непридатними для господарської діяльності Товариства чи для продажу, визнаються неліквідними і підлягають списанню з балансу.

При списанні запасів на витрати в тому періоді, в якому вони були фактично використані, з метою визначення вартості списаних запасів застосовується метод „FIFO”(«first-in–first-out») – собівартості перших за часом надходження запасів.

Запаси оцінені за первісною вартістю, що складає собівартість запасів. Собівартість запасів включає ціну її оцінки, проведену незалежним оцінювачем та безпосередньо віднесені витрати до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють: винагороду за надання професійних юридичних послуг, послуги незалежних оцінювачів, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Принципи визнання, оцінки, подання оренди та розкриття інформації про неї встановлює Міжнародний стандарт фінансової звітності 16 «Оренда». Мета даного стандарту полягає у тому, щоб забезпечити надання орендарями та орендодавцями доречної інформації у такий спосіб, щоб ці операції були подані достовірно.

Згідно МСФЗ 16 оренда враховується на основі «моделі права користування». Дана модель передбачає, що на дату початку оренди в орендаря є фінансове зобов'язання здійснювати орендні платежі на користь орендодавця за право користування базовим активом протягом терміну оренди. Орендодавець передає таке право користування базовим активом на дату початку оренди, яка представляє собою момент, коли орендодавець робить базовий актив доступним для використання орендарем.

Як орендар за укладеними договорами оренди Товариство у відповідності до МСФЗ 16 «Оренда» не застосовує вимоги параграфів 22 – 49 зазначеного МСФЗ до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним.

Відповідно, витрати за такими орендними платежами включаються до складу відповідних витрат Товариства щомісячно на підставі § 6 МСФЗ 16 — як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

За МСФЗ 16 головною вимогою для орендодавця залишається те, що він повинен класифікувати кожний зі своїх договорів оренди як операційну або фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передбачає передання практично всіх ризиків і вигід, пов'язаних з володінням базовим активом, а операційною є оренда, яка не передбачає передання практично всіх ризиків і вигід, пов'язаних з володінням базовим активом.

Класифікація оренди як фінансової або операційної переважно залежить від змісту операції, ніж від форми договору. Класифікація здійснюється на дату початку орендних відносин і повторно аналізується виключно в разі модифікації договору оренди.

Фінансова оренда

На дату початку оренди орендодавець повинен визнавати у своєму звіті про фінансовий стан активи, що перебувають у фінансовій оренді, і подавати їх як дебіторську заборгованість у сумі, що дорівнює чистій інвестиції в оренду.

Оцінка активів починається з первісної оцінки. Орендодавець повинен застосовувати процентну ставку, закладену в договорі оренди, для оцінки чистої інвестиції в оренду. У разі суборенди, якщо процентну ставку, закладену в такому договорі, не може бути легко визначено, проміжний орендодавець може застосовувати ставку дисконтування, що застосовується для головного договору оренди, відкориговану з урахуванням первісних прямих витрат, пов'язаних із суборендою, для оцінки чистої інвестиції в суборенду. Первісні прямі витрати, відмінні від тих, що несуть орендодавці, які є виробниками або дилерами, включаються до первісної оцінки чистої інвестиції в оренду та зменшують суму доходу, що визнається протягом строку оренди. Процентну ставку, закладену в договорі оренди, визначають таким чином, щоб первісні прямі витрати автоматично включалися до чистої інвестиції в оренду.

На дату початку оренди орендні платежі, що включаються до оцінки чистої інвестиції в оренду, складаються з:

- фіксованих платежів за вирахуванням будь-яких стимулюючих платежів з оренди до отримання;
- змінних орендних платежів, які залежать від індексу або ставки, що первісно оцінюються із застосуванням індексу або ставки на дату початку оренди;
- ліквідаційної вартості, що гарантується орендодавцеві орендарем, стороною, пов'язаною з орендарем, або третьою особою, не пов'язаною з орендодавцем, яка з фінансового погляду здатна виконати обов'язки щодо гарантії;
- ціни виконання опціону на купівлю, якщо є достатня впевненість у тому, що орендар виконає цей опціон;
- штрафів за припинення оренди, якщо строк оренди відображає виконання орендарем опціону на припинення оренди.

У процесі діяльності можливі зміни до чинного договору оренди. Орендодавець повинен ураховувати модифікацію договору фінансової оренди як окремий договір оренди в разі дотримання таких умов:

- модифікація збільшує сферу застосування договору оренди за рахунок додавання права користування одним або декількома базовими активами;
- відшкодування за оренду збільшується на величину, порівнянну з ціною відокремленого продажу для збільшення сфери застосування, а також на відповідні коригування такої ціни відокремленого продажу, що відображають обставини певного договору.

В інших випадках орендодавець повинен ураховувати модифікацію таким чином:

- якби оренда класифікувалася як операційна в разі набрання модифікацією чинності на дату початку орендних відносин, орендодавець повинен ураховувати модифікацію договору оренди як новий договір оренди з дати набрання чинності модифікацією договору оренди та оцінювати балансову вартість базового активу в сумі чистої інвестиції в оренду безпосередньо перед датою набрання чинності модифікацією договору оренди;
- інакше орендодавець розглядає договір фінансової оренди як фінансовий актив, застосовуючи вимоги МСФЗ 9 "Фінансові інструменти".

Операційна оренда

За такої оренди орендодавець повинен визнавати орендні платежі як дохід лінійним методом або іншим систематичним методом. Інший систематичний метод застосовується в разі, якщо такий метод забезпечує адекватніше відображення графіка зменшення вигід від використання базового активу.

Орендодавець повинен визнавати затрати, включаючи затрати на амортизацію, понесені під час отримання доходу від оренди, як витрати. І також повинен додавати первісні прямі затрати, понесені під час узгодження договору операційної оренди, до балансової вартості базового активу та визнавати такі затрати як витрату протягом строку оренди із застосуванням тих самих принципів, що застосовуються до доходу від оренди.

Облікова політика з амортизації, яка застосовується до базових активів, що амортизуються, має відповідати звичайній політиці амортизації, прийнятій орендодавцем щодо аналогічних активів. Залежно від об'єкта та умов оренди орендодавець повинен розраховувати суму амортизації відповідно до МСБО 16 "Основні засоби" або МСБО 38 "Нематеріальні активи".

Для визначення знецінення базового активу, що є предметом оренди, та обліку виявленого збитку від знецінення орендодавець повинен керуватися МСБО 36 "Зменшення корисності активів".

Що стосується модифікації, то орендодавець повинен класифікувати модифікацію договору операційної оренди як новий договір оренди з дати набрання модифікацією чинності, враховуючи будь-які раніше здійснені орендні платежі як частину орендних платежів для нового договору оренди.

Доходи від операційної оренди

Після укладення договору операційної оренди орендодавець повинен визнавати орендні платежі за такою орендою як дохід лінійним методом або іншим систематичним методом, що застосовується в разі, якщо такий метод забезпечує адекватніше відображення графіка отримання вигід від використання базового активу.

Слід врахувати, що орендодавець повинен визнавати затрати, включаючи амортизацію, понесені під час одержання доходу від оренди, як витрати. Орендодавцеві потрібно додавати первісні прямі витрати, понесені під час узгодження договору операційної оренди, до балансової вартості базового активу й визнавати такі витрати як витрати протягом строку оренди з використанням тих самих принципів, які застосовуються до доходу від оренди, крім випадків, коли такі витрати нематеріальні.

Орендодавець не визнає прибуток від продажу при укладанні договору операційної оренди, оскільки операційна оренда не є еквівалентом продажу.

Договори фінансової оренди у ролі як орендарів, так і орендодавців у Товариства відсутні.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою,

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових)

відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід унаслідок передання обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, що відображає компенсацію, на яку вона очікує мати право в обмін на ці товари або послуги.

Товариство застосовує МСФЗ 15 до всіх договорів з клієнтами, за винятком таких:

- 1) угод про оренду, які належать до сфери застосування МСФЗ 16 "Оренда";
- 2) фінансових інструментів та інших контрактних прав чи зобов'язань, що належать до сфери застосування МСФЗ 9 "Фінансові інструменти".

Для визнання доходу Компанія застосовує п'ятикрокову модель:

- 1) ідентифікує договір (контракт);
- 2) ідентифікує окремі зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору;
- 3) визначає ціну договору (операції);
- 4) визнає дохід, коли (або в міру того, як) вона виконує (задовольняє) зобов'язання щодо виконання.

Крок перший

Товариство обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії (параграф 9 МСФЗ 15):

а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;

б) Товариство може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які передаватимуться;

в) Товариство може визначити умови оплати за товари або послуги, які передаватимуться;

г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Товариства зміняться внаслідок договору); та

г) цілком імовірно, що Товариство отримає компенсацію, на яку вона матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

Договір – це угода між двома або більше сторонами, яка породжує права й обов'язки, які є юридично обов'язковими. Юридична обов'язковість прав і обов'язків у договорі є питанням законодавства. Договори можуть бути письмовими, усними чи прийнятими у звичній практиці ведення бізнесу Компанії. Практика та процеси, що застосовуються для укладення договорів з клієнтами, різні залежно від юрисдикції, галузі та Компанії. Крім того, і Товариство може укладати різні договори (наприклад, це може залежати від типу клієнтів або характеру обіцяних товарів чи

послуг). Товариство має проаналізувати ці практики й процеси, щоб визначити, чи створює договір з клієнтом права та обов'язки, виконання яких є юридично обов'язковим (і якщо створює, то коли) (параграф 10 МСФЗ 15).

Коли якусь частину договору виконано, Товариство має відображати договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням Компанією свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. Товариство відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість (параграф 105 МСФЗ 15).

Дебіторська заборгованість – це право Товариства на компенсацію, яке є безумовним. Право на компенсацію є безумовним, якщо для того щоб настала дата сплати такої компенсації, необхідний лише плин часу. Наприклад, Товариство визнає дебіторську заборгованість, якщо вона має теперішнє право на сплату, навіть при тому, що ця сума у майбутньому може підлягати поверненню. Компанія обліковує дебіторську заборгованість відповідно до МСФЗ 9. Після первісного визнання дебіторської заборгованості внаслідок договору з клієнтом будь-яку різницю між оцінкою дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ 9 та відповідною визнаною сумою доходу слід подавати як витрати (наприклад, як збиток від зменшення корисності) (параграф 108 МСФЗ 15).

Товариство відображає "договірне зобов'язання" у момент здійснення платежу клієнтом або в момент, коли такий платіж підлягає сплаті (залежно від того, яка дата раніше), якщо клієнт компенсує Товариству вартість активу/послуги або в Товариства є безумовне право на суму компенсації (дебіторська заборгованість) до дати фактичного надання послуги клієнту.

Товариство відображає "договірний актив", за винятком сум, які відображаються як дебіторська заборгованість, якщо Товариство передає активи або надає послуги клієнту до того, як клієнт компенсує їх вартість, або до дати, коли компенсація підлягатиме сплаті клієнтом. Для чіткого врегулювання цього питання умовами договору передбачено, коли виникає право Товариства на компенсацію.

Крок другий

Товариство на дату укладення договору оцінює послуги, обіцяні за договором з клієнтом, та ідентифікує як зобов'язання до виконання кожен обіцянку передати покупцю (параграф 22 МСФЗ 15):

1) послугу (або сукупність послуг), які є відокремленими;
або

2) серію відокремлених послуг, які є однаковими по суті та передаються/надаються покупцю за однією і тією самою схемою.

Крок третій

На етапі визначення ціни операції (вартості винагороди) Товариство припускає, що послугу буде надано, як обіцяно відповідно до чинного договору, і що договір не буде скасовано, оновлено або змінено (параграф 49 МСФЗ 15). Щоб визначити ціну операції, Товариство має розглянути умови договору та свою звичну практику бізнесу. Компенсація, обіцяна в договорі, може включати фіксовані суми, змінні суми, або і ті, і ті суми (параграф 47 МСФЗ 15).

Оцінюючи, чи існує висока ймовірність того, що коли невизначеність, пов'язана зі змінною компенсацією, буде в основному вирішена, істотного сторнування суми визнаного кумулятивного доходу не відбудеться, Товариство враховує як імовірність такої події, так і величину сторнування доходу. Серед чинників, які можуть збільшити зазначену ймовірність або величину сторнування доходу (параграф 57 МСФЗ 15), зокрема, такі:

(а) на величину компенсації доволі сильно впливають чинники, на які Товариство не може впливати. Такими чинниками можуть бути волатильність на ринку, рішення або дії третіх сторін;

(б) передбачається, що невизначеність щодо величини компенсації не буде вирішено протягом тривалого періоду часу;

(в) Товариство має обмежений досвід (або інше підтвердження) роботи з подібного роду договорами, або такий досвід (чи інше підтвердження) має обмежену прогностну вартість;

(г) практикою Товариство є або надання широкого діапазону цінових поступок, або зміна строків та умов оплати подібних договорів за подібних обставин;

(г) договір передбачає велику кількість і широкий діапазон можливих сум компенсації.

Досвід роботи надання послуг з управління активами не надає значної впевненості щодо прогнозування розвитку і стану ринку в майбутньому. Відповідно, під час укладання угоди Товариство не може зробити високого рівня впевненості висновок, що не відбудеться значного зменшення/збільшення ціни операції.

Оцінюючи вплив невизначеності на величину змінної компенсації, на яку Товариство матиме право, вона застосовує один метод послідовно протягом строку дії договору. Крім того, Товариство розглядає всю інформацію (за минулі періоди, поточну та прогнозну), що є доступною для Товариства, та виявляє достатню кількість величин можливої компенсації (параграф 54 МСФЗ 15).

Товариство визнає зобов'язання щодо відшкодування, якщо суб'єкт господарювання отримує компенсацію від клієнта і сподівається відшкодувати клієнту частину або всю суму компенсації. Зобов'язання щодо відшкодування оцінюється за величиною отриманої компенсації (або дебіторської заборгованості), на яку, як передбачає Товариство, вона не матиме права (тобто суми, не включені в ціну операції). Зобов'язання щодо відшкодування (та відповідна зміна ціни операції і, отже, зобов'язання за договором) слід оновлювати в кінці кожного звітного періоду з метою відображення зміни обставин (параграф 55 МСФЗ 15).

Крок четвертий

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або в міру того, як) вона задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу клієнтові. Актив передається, коли (або в міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом (параграф 31 МСФЗ 15).

На момент укладання договору для кожного ідентифікованого зобов'язання щодо виконання Товариство визначає, чи задовольнить вона це зобов'язання щодо виконання з плином часу, чи у певний момент часу.

Зобов'язання виконуються Товариством з плином часу (виконується критерій, передбачений параграфом Б2 МСФЗ 15: клієнт одночасно отримує і споживає вигоди, що надаються внаслідок діяльності Товариства у процесі виконання останнього свого зобов'язання).

МСФЗ 15 передбачає:

(і) Для кожного зобов'язання щодо виконання, що задовольняється з плином часу, відповідно до пунктів 35 – 37 Товариство визнає дохід протягом певного часу, оцінюючи прогрес на шляху до повного задоволення такого зобов'язання щодо виконання. Під час вимірювання прогресу мета полягає в тому, щоб відобразити результати діяльності Товариства у передачі контролю над товарами або послугами, обіцяними клієнту (тобто задоволення зобов'язання щодо виконання) (параграф 39 МСФЗ 15);

(ii) Для всіх зобов'язань щодо виконання, що задовольняються з плином часу, Товариство застосовує єдиний метод вимірювання прогресу, і Товариство застосовує цей метод послідовно до подібних зобов'язань щодо виконання і за подібних обставин. У кінці кожного звітного періоду Товариство проводить переоцінку прогресу на шляху до повного задоволення зобов'язань щодо виконання, що задовольняються з плином часу (параграф 40 МСФЗ 15).

До відповідних методів оцінювання прогресу належать методи оцінки за результатами та методи оцінки за ресурсами. У пунктах Б14 – Б19 викладено настанови щодо використання методів оцінки за результатами та методів оцінки за ресурсами для вимірювання поступу на шляху до повного задоволення суб'єктом господарювання зобов'язання щодо виконання (параграф 41 МСФЗ 15).

Товариство здійснює вимірювання прогресу до повного задоволення зобов'язання щодо виконання, використовуючи метод оцінки за результатами.

Товариство визнає дохід для зобов'язання щодо виконання, яке задовольняється з плином часу, лише якщо Компанія може обґрунтовано оцінити свій прогрес на шляху до повного задоволення зобов'язання щодо виконання. Товариство не зможе обґрунтовано оцінити свій прогрес на шляху до повного задоволення зобов'язання щодо виконання, якщо їй бракує достовірної інформації, необхідної для застосування відповідного методу оцінювання прогресу (параграф 44 МСФЗ 15).

До методів оцінювання за результатом належать, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів, здійснені етапи, час, що минув (параграф Б15 МСФЗ 15).

Товариство визнає дохід у сумі, на яку вона має право виставити рахунок (параграф Б16 МСФЗ 15).

З огляду на зазначене, дохід від факторингових угод, Товариство визнає на дату підписання договору про відступлення права вимоги.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3. 10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3. 10. 4. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом

невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій: та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним. Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Товариство застосовує методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання доречних відкритих вхідних даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних. Методом оцінки справедливої вартості дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою, який застосовує Товариство, є метод поточної вартості, що враховує майбутні грошові потоки, які учасник ринку очікував би отримувати від утримання фінансового активу. Оцінка справедливої вартості, складена за методом теперішньої вартості, відноситься до 3-го рівня ієрархії справедливої вартості. Вхідні дані 3-го рівня – це вхідні дані для актива чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі. В загальному випадку закриті вхідні дані використовуються для оцінки справедливої вартості, якщо відповідних відкритих даних немає, наприклад, якщо діяльність ринку для активу на дату оцінки незначна або її взагалі немає. Проте, мета оцінки справедливої вартості лишається такою ж, тобто ціна виходу на дату оцінки з позиції учасника ринку, який утримує актив. Отже, закриті вхідні дані мають відбивати припущення, які використовували б учасники ринку, встановлюючи ціну на актив, в тому числі припущення про ризик.

Визначення справедливої вартості засновується на засадах та інструментарії незалежної оцінки, в даному випадку розглядається не як незалежна оцінка, що повинна виконуватися незалежним оцінювачем, а як різновид стандартизованої оцінки – оцінки, що здійснюється самостійно представником Товариство з використанням методології алгоритму та стандартного набору вхідних даних.

Визначення справедливої вартості фінансових інструментів дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою виконується станом на кінець звітного періоду – календарного року, півріччя або кварталу. На відповідну дату (дату визначення справедливої вартості, або дату оцінки) Компанія збирає необхідні вхідні дані.

В якості вхідних даних Товариство використовує наступну інформацію:

- а) Кредитні договори, іпотечні договори, договори поруки .
- б) Товариство враховує наявність несплаченої / простроченої суми основного боргу, нараховані відсотки та штрафи.
- с) Товариство визначає остаточне значення справедливої вартості фінансового активу – дебіторської заборгованості придбаної за факторинговою угодою у сукупному доході через дооцінку фінансових активів як:
- д) $FV = PV + ДЗ$

де: PV – сплачена ціна за придбаною факторинговою угодою; ДЗ- об'єм заборгованості дебітора з урахуванням суми основного боргу, нарахованих відсотків та штрафів, забезпечений іпотекою, оцінка якої проведена незалежним оцінювачем .

е) FV – справедлива вартість фінансового активу.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику, Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність,

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних

збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 13 на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових потоків та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційний курс НБУ

Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Ієрархія джерел справедливої вартості

При оцінці справедливої вартості компанія повинна максимально можливою мірою використовувати відповідні спостережувані вихідні дані і звести до мінімуму використання не спостережуваних вихідних даних. МСФЗ (IFRS) 13 вводить ієрархію джерел справедливої вартості, у рамках якої встановлюється пріоритетність вихідних даних при оцінці справедливої вартості.

До першого рівня ієрархії належать котирування на активному ринку з ідентичним активами, або зобов'язаннями, інформацію про яких компанія може отримати на дату оцінки. Наприклад, перший рівень складають котирування пайових цінних паперів, торгівля якими здійснюється на Лондонській фондовій біржі. На ці активи або зобов'язання повинні бути котирувальні ціни, встановлені на активних ринках щодо ідентичних активів або зобов'язань, до яких організація має доступ на дату визначення. Ці ціни дають найбільш надійне доказ справедливої вартості.

До другого рівня відносяться вихідні дані, відмінні від котирувань, включених в перший рівень, спостерігаються для активу або зобов'язання безпосередньо або опосередковано. Сюди належать процентні ставки і криві прибутковості, які переглядалися з певною періодичністю, мається на увазі волатильність та кредитні розмахи. До даної групи ієрархії справедливої вартості відносяться ті активи й зобов'язання, на які немає в наявності котирувальних цін на активному ринку, але оцінку яких за справедливою вартістю можна здійснювати виходячи з наступних факторів:

- котирувальних цін на аналогічні та схожі активи або зобов'язання на активних ринках;
- котирувальних цін на ідентичні або подібні активи або зобов'язання на ринках, які не є активними.

До третього рівня відносяться не спостережний вихідні дані для оцінки активу або зобов'язання. Це темпи росту, які застосовуються щодо очікуваних грошових потоків для оцінки бізнесу або неконтрольної частки участі в компанії, акції якої котируються на біржі, довгостроковий валютний своп, трирічний опціон на біржові акції, процентна ставка, зобов'язання з припинення експлуатації, зазначені в діловій комбінації, та інше. До третього рівня ієрархії справедливої вартості активів та зобов'язань відносяться ті з них, за якими така оцінка не базується на вимірних ринкових даних. Товариство для оцінки справедливої вартості фінансових інвестицій, які відносяться до 3-го рівня ієрархії, використовує закриті вхідні дані, якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях, коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає. Проте, мета оцінки справедливої вартості лишається такою ж.

У 2024 році переведень між рівнями ієрархії не було

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані), тис.грн.		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані), тис.грн.		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними), тис.грн.		Усього, тис.грн.	
	2024	2023	2024	2023	2024	2023	2024	2023
Дата оцінки	31.12.2024	31.12.2023	31.12.2024	31.12.2023	31.12.2024	31.12.2023	31.12.2024	31.12.2023
Грошові кошти та їх еквіваленти	0	0	457	499	0	0	457	499

Фінансові інвестиції оцінені за справедливою вартістю із використанням даних 3-го рівня ієрархії у зв'язку з відсутністю активного ринку та спостережуваних даних:

Керівництво вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

5.3. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Фінансові активи	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	На 31.12.2024	На 31.12.2023	На 31.12.2024	На 31.12.2023
1	2	2	4	4
Грошові кошти	457	499	457	499
Інша поточна дебіторська заборгованість	89 537	60 256	89 537	60 256

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації послуг

31.12.2024р. 31.12.2023р.

6.2. Інші операційні доходи

Дохід від реалізації інших оборотних активів

Безоплатно отримані матеріальні цінності

14

360

6.3. Адміністративні витрати

31.12.2024 р. 31.12.2023 р.

Витрати на оплату праці

1 901

663

Витрати на соціальні заходи

408

148

Амортизація

47

28

Розрахунково-касове обслуговування банків

7

3

Аудиторські послуги, Медок та інші послуги

476

58

Оренда приміщення

188

34

Юридичні послуги, підписка, консалтинг, навчання

403

227

Всього адміністративних витрат

3 430

1 161

6.4. Інші операційні витрати

31.12.2024р. 31.12.2023 р.

Собівартість реалізованих виробничих запасів

-

-

Інші операційні витрати

188

360

Всього інші витрати

188

360

6.5. Інші фінансові доходи

31.12.2024р. 31.12.2023 р.

Інші доходи від фінансових операцій (%)

4 719

1 347

Інші доходи

-

320

Всього інші доходи

4 719

1 667

Фінансовий результат

Прибуток

Податок на прибуток

Керівництво компанії в порядку, передбаченому підпунктом 134.1.1 ПКУ, прийняло рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування, крім збитків минулих періодів, тому такі різниці в Товариства відсутні. Податок на прибуток нараховується за результатами бухгалтерського обліку.

6.6. Основні засоби

Станом на 31.12.2024 року на балансі Товариства обліковуються основні засоби:

Основні засоби	31.12.2024р.	31.12.2023р.
Комп'ютерне офісне обладнання	57	69
Амортизація	33	22
Нематеріальні активи		
Медок, реєстрація домену, office, 1С	21	20
Амортизація	60	33
Незавершені капітальні інвестиції	-	16
ВСЬОГО	78	105

6.7. Грошові кошти

Станом на 31.12.2024 р. на поточному рахунку у банку обліковуються за номінальною вартістю грошові кошти на суму 457 тис. грн. Поточні рахунки відкрито:

Назва банківської установи (кредитний рейтинг)	31.12.2024р.	31.12.2023р.
ПАТ "БАНК ВОСТОК", UA543071230000026507010754749, uaAAA	186,2	499
АТ "Райффайзен Банк", UA673003350000000265062150341, uaAAA	270,5	-
ВСЬОГО	457	499

ПАТ "БАНК ВОСТОК" до uaAAA (<https://urik.com.ua/documents/visnovki/VOSTB-KRP-006-OH-visnovok.pdf>)

АТ "Райффайзен Банк до uaAAA

6.8. Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів

У рядку Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів відображено загальну суму заборгованості по нарахованим відсотках станом на:

Дебіторська заборгованість	31.12.2024р.	31.12.2023р.
Інша поточна дебіторська заборгованість	123	123

Заборгованість визнається, класифікується та розкривається відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття», МСБО 1 «Подання фінансових звітів», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» та МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінена за її справедливою вартістю. Інша поточна дебіторська заборгованість утримується до погашення і обліковується також за справедливою вартістю.

Станом на 31.12.2024 року та на 31.12.2023 року Інша дебіторська заборгованість складається:

Дебіторська заборгованість	31.12.2023, тис. грн			31.12.2024, тис. грн			Донараховано резерву у 2024р
	Первісна вартість	Резерв	Справедлива вартість	Первісна вартість	Резерв	Справедлива вартість	
Рахунок Дт. 651	6	-	6	6	-	6	-
ПАТ "ПЛОДОВОД" ЄДРПОУ 00412333 Надання коштів у позику, в т.ч. і на ум. фінансовог кредиту №3 від 14.04.2023	24 200	-	24 200	24 200	-	24 200	48,4
ТОВ "САФАРІ-Україна" ЄДРПОУ 31900803	16 000	-	16 000	16 000	-	16 000	32
ФОП Дема Валерій Іванович код 279301058 Позика № 5 от 31.10.2023вкл	20 000	-	20 000	49 500	-	49 500	99

ФО Подгорна Валентина Олексіївна, код 2383010320 (заборгованість за майно передане у фінансовий лізинг)	-	-	-	11	-	11	-
ВСЬОГО	60 256	-	60 256	89 700	-	89 700	179,4

6.9. Власний капітал

Станом на 31.12.2024 р. зареєстрований та сплачений статутний капітал складає 20 000 тис. грн. Станом на 31.12.2023 р. зареєстрований та сплачений статутний капітал складав 6 000 тис. грн.

Станом на 31.12.2023 р. та 31.12.2024 р. учасниками Товариства були, :

Учасники Товариства	31.12.2023, тис. грн	31.12.2024, тис. грн	Дата набуття	Дата втрати участі
Сліпченко Максим Миколайович, громадянин України, місцепроживання - Україна	5 510	5 510	22.12.2021р.	----
ТОВ «АГРО ДОМ ПЛЮС», ЄДРПОУ 38505568, місце реєстрації - Україна	490	14 490	20.09.2022р.	-----
Разом	6 000	20 000		

Станом на 31.12.2024р. не сформований резервний капітал.

6.10. Нерозподілений прибуток

Станом на 31.12.2024 р. фінансовий результат до оподаткування прибуток 865 тис. грн. Станом на 31.12.2023 р. отриманий нерозподілений прибуток складав 506 тис. грн. Податок на прибуток 156 тис.грн. чистий прибуток за 2023 рік складає 91 тис. грн.

6.11. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31.12.2023р.	31.12.2024 р.	Зміни (+/-)
Кредиторська заборгованість по розрахункам з бюджетом	91	156	-65
Кредиторська заборгованість по розрахункам зі страхування	-	-	-
Кредиторська заборгованість з оплати праці	-	-	-
Поточні забезпечення	58	186	-128
Інші поточні зобов'язання, а саме:	54 550	68 850	-14 300
	54 699	69 196	-14 497

За рік 2024 року Інші поточні зобов'язання, а саме:

Інші поточні зобов'язання	31.12.2023, тис. грн	31.12.2024, тис. грн
ТОВ "АГРО ДОМ ПЛЮС"	54 550	68 850
Надання безпроцентної позики згідно з договором позики № 1 від 09.05.2023р.		
ВСЬОГО	54 550	68 850

6.12. Рух коштів у результаті операційної діяльності

	31.12.2023р	31.12.2024р.	Зміни (+/-)
Надходження:			
Реалізація (фінансові послуги по договорам позик)	5 000	-	+5 000
Інші надходження	1 231	4 716	-3 485
Витрачання:			
На оплату робіт, послуг	46	226	-180
На оплату праці	533	1 585	-1 052
На оплату відрахувань на соціальні заходи	146	423	-277
На оплату податків і зборів	129	484	-355
Інші витрачання (послуги банку)	3	7	-4
Чистий рух коштів від операційної діяльності	-55 542	-28 146	+27 396
Залишок коштів на 31.12.2023 р. – 499 тис. грн.			
Залишок коштів на 31.12.2024р. – 457 тис. грн.			

7. Розкриття іншої інформації**7.1 Умовні зобов'язання**

7.1.1. Судові позови

В ході нормального ведення бізнесу Товариство час від часу може отримати претензії. Виходячи з власної оцінки, а також внутрішніх професійних консультацій, керівництво Товариства вважає, що суттєві збитки за позовами не будуть понесені.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддають сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін Товариства належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи управлінського персоналу Товариства;
- компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;

Станом на 31.12.2024 року пов'язаними особами Товариства є:

Повне найменування юридичної особи - власника (акціонера, учасника) заявника чи прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - власника (акціонера, учасника) та посадової особи Товариства	Ідентифікаційний код юридичної особи - власника Товариства або реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності)	Місцезнаходження юридичної особи чи фізичної особи, про яку подається інформація	Частка в статутному капіталі Товариства %
Товариство з обмеженою відповідальністю «АГРО ДОМ ПЛЮС»	38505568	61022, Харківська обл., місто Харків, вул. Сумська, 49, мансарда	72,95
Сліпченко Максим Миколайович	2938510376	Україна	27,05
Директор Уманська Тетяна Петрівна	2886001787	Україна	-
Головний бухгалтер Перепелиця Вікторія В'ячеславівна	2755810102	Україна	-

Провідний управлінський персонал представлений директором та головним бухгалтером. Протягом 2024 року Товариство нараховувало та сплачувало заробітну плату.

Операції з пов'язаними сторонами, що виходили б за межі звичайної діяльності протягом звітного періоду, не відбувалися.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків. Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість (в т.ч. позики).

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2024 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

Щодо позик

Станом на 31.12.2024 року в активах Товариства є надані позики.

За результатами проведеного аналізу, враховуючи підходи затверджені в Товаристві у межах системи управління ризиками. Керівництво прийшло висновку, що з дати первісного визнання (видачі позики) кредитний ризик позичальника не зазнав зростання і є низьким. Відсутні факти, які б свідчили про ризик невиконання зобов'язання. Використовується модель розрахунку збитку з використанням коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить;

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені:

- система управління ризиками,
- внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за

Національною рейтинговою шкалою;

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку,

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Аналіз чутливості до валютних ризиків проведено на основі історичних даних щодо волатильності курсів іноземних валют.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів. Для фінансових активів з фіксованим доходом

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високо інфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Товариства контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Товариства здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Товариство має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів,

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на 4 процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих активів Товариства.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки

грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.4. Управління капіталом

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку,

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

8. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1 Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація (публічна інформація, що розкривається банками щодо звітності тощо) щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

• ліміти щодо розміщення депозитів в банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Очікувані кредитні збитки – це зважена за ймовірністю оцінка кредитних збитків, тобто теперішня вартість усіх недоотриманих сум грошових коштів за весь період строку дії фінансового інструмента. Недоотримані суми грошових коштів – це різниця між грошовими потоками, що належать до сплати від контрагента згідно з договором і грошовими потоками, одержання яких очікує фінансова компанія. Оскільки очікувані кредитні збитки враховують суму і строковість платежів, кредитний збиток виникає навіть у тому випадку, коли компанія очікує одержання платежу в повному обсязі, але пізніше договірного строку його сплати. У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь фінансової компанії та грошовими потоками, які компанія очікує одержати. У випадку невикористаних зобов'язань із кредитування кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь фінансової компанії в разі отримання позики утримувачем зобов'язання з кредитування та грошовими потоками, які компанія очікує одержати. У тому, що стосується очікуваних кредитних збитків протягом всього строку дії договору, фінансова компанія оцінює ризик настання дефолту за фінансовим інструментом протягом його очікуваного строку дії. 12-місячні очікувані кредитні збитки являють собою частку очікуваних кредитних збитків за весь строк дії та відображають недоотримані суми грошових коштів за весь строк дії, що виникнуть у разі настання дефолту протягом 12 місяців після звітної дати, зважені на ймовірність настання такого дефолту. З метою такої оцінки приймається, що ймовірність дефолту контрагента у разі відсутності прострочення договірних платежів складає 1%. У разі наявності прострочень сплати відсотків або сплати кредитних сум, ймовірність дефолту контрагента приймається на рівні 6%, але лише у випадку, коли на дату балансу всі заборгованості погашені. У разі, якщо заборгованість на дату балансу не сплачена, ймовірність дефолту приймається на рівні 30%. Очікувані кредитні збитки дисконтуються до звітної дати за ефективною ставкою відсотка, визначеної при первісному визнанні, або за наближеною до неї ставкою.

	Станом на 31.12.2024	Станом на 31.12.2023
Резерв під кредитні збитки	179,4 тис.грн.	-

8.2 Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство буде використовувати диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство у звітному періоді не інвестувало кошти в банківські депозити в іноземній валюті та в цінні папери, номіновані в доларах США.

Відсотковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок.

Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливую вартість чистих активів.

Товариство не має активів, розміщених у боргових зобов'язаннях з відсотковою ставкою.

8.3 Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Станом на 31.12.2023 тис. грн.	до 1 місяця	від 1 до 3 місяців	від 3 місяців до 1 р	від 1 року до 5 років	більше 5 років	Всього
Горговельна кредиторська заборгованість						
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами						
Інші поточні зобов'язання	54 699					54 699
Всього	54 699					54 699
Станом на 31.12.2024	до 1 місяця	від 1 до 3 місяців	від 3 місяців до 1 р	від 1 року до 5 років	більше 5 років	Всього
Горговельна кредиторська заборгованість						
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами						
Інші поточні зобов'язання	69 196					69 196
Всього	69 196					69 196

9. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства планує здійснювати огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні йому складовим ризики.

Капітал Товариства складається з власного капіталу, який належить засновникам, що включає в себе статутний капітал та нерозподілений прибуток. Товариство здійснює контроль за капіталом шляхом проведення аналізу суми власного капіталу та можливості її коригування з метою збереження спроможності продовжувати свою діяльність, забезпечення дохідності та раціонального використання фінансових ресурсів. Сума власного капіталу (чисті активи) Товариства станом на 31.12.2024 становить 21 024 тис.грн. Протягом 2024 року не було змін у підході Товариства до управління капіталом, керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі.

Розрахунок вартості чистих активів Товариства:

Період	Активи	Зобов'язання	Вартість чистих активів (гр.1-гр.2)
2024 рік	90 220	69 196	21 024

Співвідношення позикових і власних коштів на звітну дату представлено наступним чином:

	31 грудня 2023 року	31 грудня 2024 року
Запозичення від інших юридичних осіб	54 550	68 850
Кредиторська заборгованість та аванси отримані	-	-
За вирахуванням грошей та їх еквівалентів	499	457
Чиста заборгованість	54 550	68 850
Власний капітал	6 315	21 024

Загальна сума власного капіталу станом на 31.12.2024 року становить 21 024 тис. грн.

9. Пруденційні нормативи, що застосовуються до Товариства

З 01.01.2024 року набрало чинності Положення про пруденційні вимоги до фінансових компаній, затверджене Постановою Правління НБУ від 27.12.2023 року №192 (далі – Положення №192).

Фінансові компанії повинні були забезпечити до 01 липня 2024 року приведення своєї діяльності у відповідність до вимог Положення №192.

Надаємо значення пруденційних нормативів Товариства за звітний 2024 рік:

Нормативи НБУ	Нормативне значення	Фактичне значення станом на 01.07.2024 року	Фактичне значення станом на 30.09.2024 року	Фактичне значення станом на 31.12.2024 року
Розміру власного капітал	15 000 тис. грн.	20 000 тис. грн.	20 000 тис. грн.	20 000 тис. грн.
Норматив левереджу	Не менше 3%	29,60	29,62	30,11

10. Події після Балансу

24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України Указом Президента України № 64/2022 введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Протягом двох років строк дії воєнного стану неодноразово подовжувався. Законом України «Про затвердження Указу Президента України "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні" від 15.04.2025 № 4220-IX, продовжено дію воєнного стану із 05 години 30 хвилин 08 лютого 2025 року строком на 90 діб, по 09.05.2025 р.

Економічні наслідки війни можуть вплинути на бухгалтерській облік та звітність Товариства, Товариство не залежність від російського чи білоруського ринків, не має дочірніх компаній або активів в Росії, Білорусі та не має пов'язаності з особами, що перебувають під санкціями.

Зазначені вище події є такими що мають суттєвий вплив на діяльність і розвиток Товариства та можуть спричинити невизначеності щодо безперервної діяльності Товариства.

На цей час керівництво Товариства здійснює оцінку впливу зазначених подій на подальшу діяльність Товариства.

Керівництво Товариство вважає що не існувало інших подій після звітної дати, які необхідно розкривати в даних Примітках.

Керівник ТОВ «ПРОЕКТ-ГАРАНТ» _____ Уманська Тетяна Петрівна

Головний бухгалтер _____ Перепелиця Вікторія Вячеславівна